

Sygn. akt II AKa 379/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Krawiec (spr.)
Sędziowie:	SSA Witold Franckiewicz SSO del. do SA Robert Bednarczyk
Protokolant:	Anna Turek

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręg. del. do Prok. Apelacyjnej Grażyny Nowickiej

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2014 r.

sprawy **G. O.**

oskarżonego z art. 59 ust. 1 oraz 58 ust. 1 ustawy dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1 k.k., art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k., art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 29 września 2014 r. sygn. akt III K 91/14

uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonego G. O. i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Opolu.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Opolu rozpoznał na podstawie wniosku prokuratora w trybie art. 335 § 1 k.p.k. sprawę G. O. oskarżonego o czyny z art. 59 ust. 1 i art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k., art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. oraz z art. 62 ust. 2.

Po rozpoznaniu tej sprawy Sąd Okręgowy w Opolu wyrokiem z dnia 29 września 2014 r. wydanym na posiedzeniu, uwzględniając treść wniosku prokuratora, uznał oskarżonego G. O. za winnego zarzucanych mu czynów i za czyn I na podstawie art. 59 ust. 1 powołanej ustawy w zw. z art. 11 § 3 k.k. oraz art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 80 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 40 zł.

Na podstawie art. 70 ust. 4 powołanej ustawy orzekł wobec oskarżonego nawiązkę w wysokości 800 zł. na rzecz Stowarzyszenia (...)

w Z..

Na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego przepadek korzyści majątkowej uzyskanej w wyniku przedmiotowego przestępstwa w wysokości 2.500 zł.

Tym samym wyrokiem za czyn II na podstawie art. 62 § 2 powołanej ustawy wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 86 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesił na okres lat 3.

Zwolnił skazanego od kosztów sądowych.

Wyrok powyższy zaskarżył Prokurator Okręgowy w Opolu zarzucając (dosłowny cytat):

„ – obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 73 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. polegającą na pominięciu orzeczenia o oddaniu G. O. pod dozór kuratora, podczas gdy z uwagi na przyjęcie, że tenże oskarżony przypisany mu czyn (pkt. 67 części dyspozytywnej wyroku) dopuścił się w warunkach znamionujących uczynienie sobie z jego popełnienia stałego źródła dochodu, orzeczenie o oddaniu skazanego pod dozór kuratora, w okresie próby związanym z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności, było obligatoryjne,

- obrazę przepisu art. 343 § 7 k.p.k. mającą wpływ na treść orzeczenia, poprzez uwzględnienie wniosku złożonego w trybie art. 335 k.p.k. dotkniętego wadą pominięcia obowiązku orzeczenia o oddaniu G. O. pod dozór kuratora, która to wada powodowała, iż nie zachodziły podstawy do uwzględnienia wniosku”.

Podnosząc wskazane zarzuty apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacja zasługuje na uwzględnienie. Jest rzeczą niewątpliwą, że Sąd I instancji z obrazą art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 73 § 2 k.k. nie orzekł wobec oskarżonego obligatoryjnego dozoru kuratora. Wszystkie wywody autora apelacji dotyczące tej kwestii są trafne, w związku, z czym nie ma potrzeby ponownego powtarzania argumentów przedstawionych przez oskarżyciela publicznego we wniesionym przez niego środku odwoławczym.

Sąd Apelacyjny podjął próbę uzupełnienia porozumienia zawartego pomiędzy oskarżonym a prokuratorem w trybie art. 335 k.p.k., zwracając się do G. O. z zapytaniem czy wyraża zgodę na orzeczenie wobec niego dozoru kuratora sądowego (k. 581). Pismo to oskarżony odebrał w dniu 24 listopada 2014 r. (data stempla pocztowego –k. 583) jednakże swoje oświadczenie w owej kwestii wysłał dopiero w dniu 12 grudnia 2014 r. (data stempla pocztowego na kopercie).

Oświadczenie oskarżonego, że wyraża zgodę na objęcie go dozorem kuratora wpłynęło do Biura Podawczego Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu w dniu 15 grudnia 2014 r. jednakże pismo to do Wydziału Karnego tegoż Sądu wpłynęło dopiero w dniu 16 grudnia 2014 r. (w dniu rozprawy) o godz. 13⁰⁰. W czasie rozprawy w dniu 16 grudnia 2014 r. w godzinach od 12⁰⁰ do 12²⁰ (k. 385) Sąd Apelacyjny w składzie orzekającym w niniejszej sprawie nie posiadał wiedzy o złożonym przez oskarżonego oświadczeniu, w którym wyrażał zgodę na objęcie go dozorem kuratora. W przedstawionej sytuacji Sąd Apelacyjny nie wydał zatem orzeczenia reformatoryjnego, lecz zaskarżony wyrok uchylił i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy, dysponując wspomnianym wyżej oświadczeniem oskarżonego, winien skierować sprawę na posiedzenie w trybie art. 343 k.p.k. celem wydania prawidłowego orzeczenia, na podstawie pozbawionego wad wniosku prokuratora skierowanego wobec oskarżonego G. O. w trybie art. 335 § 1 k.p.k.

Należy dodać, że sposób procedowania w zaistniałym w niniejszej sprawie przypadku przedstawił Sąd Najwyższy w podanym przez apelującego orzeczeniu z dnia 21 października 2009 r. (III KK 254/09, LEX nr 550665).